

- הבטחתי להתקשר עם אטכול ולסדר פגישו: ביום הששי הבא.

25.1.55

לפנות ערב קיבלתי מכרז מבני רוזנבסקי שאביהם נפטר ויזכא מהר

לקבורה במג'רה, בין 1-12 אה"צ.

ביקשתי שיסדרו לי מייטר מהר בבוקר.

בבוקר היה אצלי ט.ד. הוא סכור שאם ט.ל. ישאר עוד כחצי שנה -

יוכלו לסדר יחסים קורקטיים ולמנוע שיחות רשמיות במטה ובצבא, אם כי מה

סקולקל אין לחקן. הוא טהנגד למועמדות של שאול (הגיע לי זאת אחמול איסר)

- כי רואים אותו כבר כעובר במל. הוא מציע את לוי. זה לא נראה לי.

יש התקדמות רבה בצבא - גם בזיון וגם באימונים. אולם אי האסון

בממשלה גובר. רבים לא יצביעו כלל או יצביעו בעד סיעה ב' - אם ממשלה

זו תעמוד לבחירה.

הוא חושש למסירה ועדות שביחת הנשק למשרד החוץ. יעשו ויחזורים

שאי אטור יהיה לחזור טהם אחר כך: כענין הר הצופים, באזור המפורז (יש

50,000 דונט אדמה ערבים שעליה יושבים אנשי האון ומל קציר) ועוד. הוא

דורש שטסה ישמע אותו לפני קבלת כל החלטה.

דיברתי אהו על בר שביקר אהי ביום 15.1.55. למטה יש אהון בו, אבל
אינו רואה תפקיד בשכילו כצבא. סנהלי ביה"ט לא רוצים בו (האם לא מפני שצד
אה מפ"ט?) הוא לא מכין שיעוריו בזמן. הוא מסכים שילמד היסטוריה אנאית
באוניברסיטה.

26.1.55

בשונה וחצי נבוקר המראתי מסלול התעופה שלנו - וכעבור שעה וארבעים
הגעתי לרמת דוד. ברדתי כמה עולה כנזין ושמן כנסיעה כזו ונתתי התמאה לעזר
ויצמן. בעמולה ביקשתי הפשרה לברר אם תהלויה עברה כבר ואם בכלל תעבור דרך
עמולה או דרך נצרת. לאחר שלא קיבלתי במשך שלושה דבעי שעה חשובה יצאתי רבע
לפני שהים עזרה לטב"רה. כשהגעתי חנה נהכרר שהתלוויה עבר אם עמולה באחת
עודה וחצי, כשישבתי במסורה.

באו אנסי בכע ערה ואנסי סגרה ללויה. מהותיקים חיים עוד מבריקט,
אדור ואחיו (יוצאי צפת), עכה מסגרים שלמד לפני ששים שנה במקווה. באו למוכך
הכנים, אבל הנכדים שיעובדים בצבא - לא הגיעו.

ראיתי גם קברם של שמעון מלמד וישראל קורנגולד, וביקשתי אה פבריגט
שיבוא מדברים עם בעלי מקצוע לחקן אה חקבר ולחקים טצבה חולמת, ואני אדאג
להוציאה.